

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Wykładnia art. 34, 36 i 137 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 30, s. 16) – Systemy wsparcia bezpośredniego – System płatności jednolitej – Rolnik, który uzyskał w 2006 r. uprawnienia do płatności w związku z produkcją niezależną od gruntu oraz w związku z należącym do niego obszarem – Zmieniona w późniejszym czasie metoda określania obszarów – Zmniejszenie hektarów kwalifikujących się do wsparcia

Sentencja

Artykuł 73a ust. 2a rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania zasady współzależności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniach Rady (WE) nr 1782/2003 i (WE) nr 73/2009, oraz wdrażania zasady współzależności przewidzianej w rozporządzeniu Rady (WE) nr 479/2008, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 380/2009 z dnia 8 maja 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że uprawnienia do płatności przyznane rolnikowi powinny zostać ponownie przeliczone w sytuacji, gdy przy początkowym ustalaniu uprawnień do płatności kwota referencyjna tego rolnika została podzielona przez zbyt dużą liczbę hektarów ze względu na stosowane wcześniej w danym państwie członkowskim metody określania powierzchni działek rolnych. Artykuł 137 rozporządzenia Komisji (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003, nie ma zastosowania do korekty na podstawie art. 73a ust. 2a rozporządzenia nr 796/2004.

⁽¹⁾ Dz.U. C 147 z 25.5.2013.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 5 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland – Irlandia) – I przeciwko Health Service Executive

(Sprawa C-255/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Artykuł 19 ust. 1 i art. 20 ust. 1 i 2 — Rozporządzenie (WE) nr 987/2009 — Artykuł 11 — Obywatel państwa członkowskiego ubezpieczony w państwie zamieszkania — Wystąpienie ciężkiej i nagłej choroby podczas wakacji w innym państwie członkowskim — Osoba zmuszona do pozostania w tym drugim państwie przez jedenaście lat z powodu swojej choroby i dostępności wyspecjalizowanej opieki medycznej w pobliżu miejsca, w którym mieszka — Udzielanie świadczeń rzeczowych w tym drugim państwie — Pojęcia „zamieszkania” i „pobytu”]

(2014/C 253/14)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: I

Strona pozwana: Health Service Executive

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – High Court of Ireland – Wykładnia art. 19 ust. 1 i art. 20 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166, s. 1) – Pojęcie „przebywania” w państwie członkowskim innym niż właściwe państwo członkowskie – Obywatel państwa członkowskiego cierpiący od 11 lat na poważne schorzenie, którego objawy po raz pierwszy wystąpiły podczas pobytu na wakacjach w drugim państwie członkowskim – Obywatel zmuszony do pozostania na terytorium drugiego państwa członkowskiego ze względu na stan zdrowia

Sentencja

Artykuł 1 lit. j) i k) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego należy interpretować w ten sposób, że do celów art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 1 i 2 wspomnianego rozporządzenia, w wypadku gdy obywatel Unii, który zamieszkiwał w pierwszym państwie członkowskim, został dotknięty ciężkim i nagłym schorzeniem podczas wakacji w drugim państwie członkowskim i jest zmuszony do pozostania przez jedenaście lat w tym ostatnim państwie ze względu na wspomniane schorzenie oraz dostępność wyspecjalizowanej opieki medycznej w pobliżu miejsca, w którym mieszka, należy go uważać za „przebywającego” w tym drugim państwie członkowskim, gdy zwykły ośrodek jego interesów życiowych znajduje się w pierwszym państwie członkowskim. Do sądu krajowego należy określenie zwykłego ośrodka interesów życiowych owego obywatela poprzez dokonanie oceny wszystkich istotnych okoliczności faktycznych i wzięcie pod uwagę jego woli, wynikającej ze wspomnianych okoliczności faktycznych, ponieważ wyłącznie okoliczność, że rzeczony obywatel pozostawał w drugim państwie członkowskim przez długi okres, nie wystarcza, jako taka i sama w sobie, aby uznać, że ma on miejsce zamieszkania w tym państwie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 189 z 29.06.2013.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 22 maja 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-339/13) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 1999/74/WE — Artykuł 3 i art. 5 ust. 2 — Zakaz hodowli kur niosek w nieulepszonych klatkach — Hodowla kur niosek w klatkach niespełniających wymogów wynikających z tej dyrektywy)

(2014/C 253/15)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Bianchi i B. Schima, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, F Urbani Neri, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Naruszenie art. 3 i art. 5 ust. 2 dyrektywy Rady 1999/74/WE z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiającej minimalne normy ochrony kur niosek (Dz.U. L 203, s. 53)

Sentencja

- 1) Nie zapewniając, aby od dnia 1 stycznia 2012 r. kury nioski nie były już hodowane w nieulepszonych klatkach, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 3 i art. 5 ust. 2 dyrektywy Rady 1999/74/WE z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiającej minimalne normy ochrony kur niosek.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 31.8.2013.